

ePolaris - 01/2006

Převzato z papírového vydání časopisu Polaris, při rozdílných tvrzením či údajích platí papírový Polaris. Některé části časopisu byly z různých důvodů vyjmuty.

Slovo úvodem

Je tu opět nový rok a sním velké množství sněhu a konečně pořádná zima jak má být. Začala sezóna LOBů. Ty z nás jezdí opravdu jen velmi málo, ale i první OB či MTBO závody jsou již za dveřmi. Většinu informací o letošní sezóně najdete v minulých číslech a na tomto místě bych vás chtěl jen poprosit, abyste včas zaplatili oddílové příspěvky a také se včas přihlašovali na závody či oddílové akce, kterých se chcete zúčastnit.

V letošním roce nás čeká pořádání jedné velké akce – M ČR na krátké trati v termínu 17. a 18. června 2006 v Růžené u Třeště. Většina těch starších se po několika letech vrátí do míst, kde trávívala větší část svých prázdnin. Všechny vás žádám, udělejte si na tento víkend čas a pomozte při pořádání těchto velkých závodů.

Ti z vás, kteří máte zájem podílet se na práci nutné pro chod oddílu, přihlaste se a pomozte tak, při řízení oddílové činnosti. Věřte, že práce je mnoho a je rozsáhlá, a že pro dobré fungování oddílu je třeba více lidí, kteří mají chuť něco pro svůj oddíl udělat.

Přeji vám všem do nového roku 2006 hodně zdraví, spokojenosti, radosti z OB a úspěchů v osobním životě. Oddílu přeji, aby fungoval alespoň stejně dobře jako v loňském roce a nejlépe ještě o něco lépe.

Zhusta

Největší naivka oddílu

V minulém čísle jsem se na tomto místě zahajoval anketu o nejlepší článek loňského ročníku Polarisu a právě zde jsem chtěl uveřejnit výsledky. Ono ale není co zveřejnit. Pokud nepočítám sebe a Chrobáka, tak mi nikdo hlasy neposlal ani nijak jinak nesdělil a to i přesto, že se informace o hlasování objevila i na oddílovém webu. Škoda... Nic s tím ale nejsem schopen udělat a tak bych si dovilil nastalou situaci alespoň trochu okomentovat.

V poslední době Polaris utěšeně přibírá na váze a ač na to někteří lidé nadávají (třeba Libor, když ho tiskne), tak se domnívám, že všichni jsou svým způsobem rádi.

Není úplně časově a v poslední době i psychicky jednoduché Polaris dávat dohromady. Všichni mě ale znáte, když něco dělám, tak to chci dělat minimálně na 100% a ještě lépe na 110%. V nedávné minulosti to nebyl problém. Na 110% jsem trénoval a těch 110% jsem dokázal dávat i do Polarisu. Bylo to víceméně v pohodě a sem tam mi zbyla i nějaká ta volná chvíle. Všichni ale také víte, že mě letos čeká maturita. A tu chci také na těch minimálně 100% zvládnout. A občas to trochu skřípe. Jak jsem jednou sdělil své učitelce deskriptivy, když po mě chtěla domácí úkol a já ho neměl: „Den má jenom 24 hodin.“ Je ode mě moc sebestředné a egoistické chtít slušně odmaturovat? Já nejsem jenom stroj na práci. Jsem taky jenom člověk. Dávám Polarisu hodiny a hodiny svého času, které málokdo vidí. Ne nestěžuju si. Šel jsem do toho dobrovolně a při plném vědomí a svým způsobem mě to hrozně baví. Chápu, že mi někdo prostě občas nemůže napsat článek, protože by to skutečně nestihl. Chápu, že občas autor článku nemá čas napsat nic delšího než půl stránky. Chápu spoustu věcí. Dokonce i chápu, když někdo zapomene, že mi slíbil napsat článek. V životě ale nepochopím, proč nikdo z vás nebyl ochoten investovat těch pět minut do této ankety... Já prostě nemám čas ani psychické síly na to vás každého obcházet a osobně od vás chtít své hlasy. Ten výsledek by byl neúměrně nicotný vynaložené energii. Polaris prostě vždycky byl, je a bude kolektivním dílem všech Žabiňáků. Od nejmladší desítky po nejstaršího veterána. Od tvrdě makajících elitáků po vůbec netrénující rekreační běžce. Byl je a bude (a to obzvlášť v následujících několika měsících) takový, jaký si ho uděláme my všichni.

Na tomto místě tedy vyhlašuji nejlepšího autora minulého ročníku Polarisu, kterým se stává ZHUSTA a to proto, že veškeré materiály (a to nejen články) od něj byly vždy bez mého přičinění v termínu uzávěrky hotové a na svém místě.

A také vyhlašuji největší naivku oddílu, kterou se stává ZELDA, šéfredaktor tohoto periodika.

Zelda

Výkon Měsíce

Ačkoliv se od uzávěrky minulého čísla mezi lampióny téměř nezávodilo, naši členové přesto sváděli řadu soubojů se stopkami na atletických závodech, a tak nebylo příliš obtížné vybrat kandidáta na výkon měsíce. Stal se jím Olaf, za své třetí místo (absolutně) na BBP v Křenovicích.

Zelda: Nazdar Olafe, letos v Křenovicích se ti podařilo zaběhnout, po loňském čtvrtém místě, třetí místo. Jaké to je vystoupat na stupně vítězů s atlety specialisty?

Olaf: Tak je to docela dobrý, je to příjemný pocit, že ti to běhá nejenom v lese. Ten výsledek mě hlavně překvapil, protože jsem byl takový docela utočený přes týden, jenže jak vyběhneš z toho sněhu na ten tvrdý asfalt, tak je to taková změna a běželo se mi docela dobře.

Zelda: Ty se během sezóny BBPček zas až tak pravidelně nezúčastňuješ. Jezdíš vlastně pravidelně jen do Jehnic a do Křenovic. Proč právě tyhle dva závody?

Olaf: To vychází z toho termínu, protože právě jen ty jediné dva víkendy mám čas.

Zelda: Vrat' me se ale k těm Křenovicím. Jak je možné, že na takovéto trati, asfalt, rovina, je schopen orientační běžec stačit atletům specialistům?

Olaf: No, tomu já sám nerozumím.

Zelda: Jaké to je běžet těch 40 minut po tom asfaltu. Co se tak honí hlavou?

Olaf: Já jsem si to v podstatě vychutnával, protože se nemusíš soustředit jak při orientáku. Myslel jsem si na co jsem chtěl, koukal jsem se, kochal jsem se okolím. Prostě mi to docela šlo, byl jsem v takovém tom laufu, takže jsem si s těma atletama, co běželi kolem mě jen tak pohrával. Jen toho Dana (Orálka - poznámka redakce) jsem furt nemohl stáhnout, a Filipa (Ospalého – poznámka redakce), ale jinak to byla hrozná pohoda, fakt hrozně příjemný závod.

Zelda: A co otáčka do druhého kola, morální efekt nějaký?

Olaf: Nerozumím, jak morální efekt?

Zelda: Tak když už jseš skoro v cíli a teď musíš jít to kolo podruhé.

Olaf: Aha, jo tak. S tím jsem vůbec neměl problém. S tím nastupuješ do toho závodu, že to půjdeš dvakrát. Těch dvakrát šest kiláků, takže v pohodě, jestli s to myslel takhle.

Zelda: V minulé sezóně jsi byl čtvrtý v Křenovicích, letos třetí. Pokud to takhle půjde dál, tak za dva roky vyhraješ. Jak reálně vidíš tuto možnost?

Olaf: Rád bych vyhrál, abych dokázal vyrovnat Libora, který vyhrál BBPčko

Zelda: Teď otázka k BBPčkářům obecně. Jaká je podle tebe pozice BBPčků v tréninku orientačního běžce?

Olaf: Já si myslím, že to je skvělý fyzický trénink na middle, který máš 30, 35 minut, a tohle je přesně to, co potřebuješ. Ti atleti tě navíc donutí běžet fakt rychle, tak jak se sám nedonutíš, takže si myslím, že přínos je prostě skvělý, že se kousneš, že makáš. Já do toho jdu tak, že od startu jdu naplno a to, jestli vydržím záleží na té kondici, ale kdybych měl běžet třeba 20 minut na plno, je to lepší než třeba 35 minut pomaleji.

Zelda: A podle tebe nevádí, na ten trénink toho middle, že to je asfalt?

Olaf: Tak co nadělám, že to je asfalt. V Čechách ten orientáček není zas tak tvrdý. Je to jedno. Když jdeš intenzivně 35 minut, tak je to jedno, jestli to jdeš v terénu nebo na asfaltu.

Zelda: Děkuju za rozhovor a přeju, ať se ti příští sezónu daří, hlavně teď ve Švédsku.

Olaf: Zdar!

Zelda

Ohlédnutí za OB rokem 2005

- 8.1. Začíná světová O-sezóna, běží se závod WRE na Novém Zélandu.
- 24.1. Začíná MSJ, EYOC a WMOC v LOB ve švýcarském S-chanf a hned se jede juniorský sprint. Mezi juniory vítězí Švéd Erik Rost. Nejlepší z Čechů je Rajmo na 22. místě. V juniorkách je nejlepší Ruska Tatiana Kozlova, nejlepší

- Češka, Lenka Hrušková je 21.
- 25.1. Všechny věkové kategorie dnes absolvují klasickou trať. Mezi dorostenci je nejlepší Bulhar Stanimir Belomazhev, z Čechů se pak nejlépe drží Štěpán Kodeda na 6. místě. V juniorech přidává druhé zlato Erik Rost. Z našich je opět nejlepší Rajmo na 18. místě. V dorostenkách je nejlepší Ruska Nina Olenichenkova. Nejlepší českou závodnicí je Ivana Bochenková na 5. místě. Juniorky pak ovládla Švédka Eva Svensson. Nejlepší Češkou je opět Lenka Hrušková, tentokrát na 11. místě. Veteráni na dnešní závod navážou ještě druhým, po němž budou určeny celkové výsledky součtem časů.
 - 27.1. Ve Švýcarsku se jede další závod MSJ, EYOC a WMOC v LOB. Pro dorostence a juniory je jím middle. V dorostencích vítězí Rus Taras Kashuk. Nejlepší Čech, Štěpán Kodeda je 6. V juniorech přidává třetí titul Erik Rost. Nejlepším z Čechů je tentokrát Tomáš Rauch na 22. místě. Rajmo je 26. V dorostenkách přidává druhé zlato Nina Olenichenkova. Z Češek se nejlépe drží Ivana Bochenková na 5. místě. V juniorkách napodobuje Ninu Olenichenkovu Eva Svensson. Nejlepší česká juniorka, Lenka Hrušková je 13. Veteráni po dnešním druhém závodě znají konečné výsledky. Z Čechů jsou nejlepší bronzová Alena Rosecká v W45, Přemek Škoda, který skončil v M50 těsně pod stupni vítězů a taktéž čtvrtá Petra Pilcová, ovšem v kategorii W35.
 - 28.1. Posledním závodem JWOC v LOB jsou štafety. V obou kategoriích vítězí Štafety Ruska. Česká štafeta juniorů je 8. a juniorek 9. Rajmova štafeta juniorů je 9. Prvenství Rusku patří i v poháru národů, ve kterém jsou Češi 6.
 - 6.2. Na pořadu dne je první MČR v LOB. Jedná se o štafety. V mužích vítězí štafeta KOS Slavia VŠ Plzeň a v ženách štafeta OK Jilemnice.
 - 12.2. Koná se MČR v LOB na krátké trati tituly si odvázejí Barbora Chudíková v ženách a Jan Lauerman v mužích.
 - 19.2. Dnes se jede poslední MČR v LOB letošní sezóny. Jedná se o krátkou trať a nejlepší jsou Barbora Chudíková a Ondřej Vodrážka
 - 5.3. Začíná MS v LOB ve finském Levi
 - 6.3. Prvním závodem v Levi je sprint. V mužích získává zlato Fin Matti Keskinarkaus, nejlepší Čech Ondřej Vodrážka je 14. a v ženách patří nejcennější kov Norce Stine Hjermstad Kirkevik. Nejlepší z našich, Barbora Chudíková je 16.
 - 7.3. Jede se dlouhá trať. V ženách vítězí Ruska Tatiana Vlasova. Nejlepší českou je Barbora Chudíková na 9. místě. V mužích vítězí Rus Eduard Khrennikov. Z Čechů je nejlepší Ondřej Vodrážka na 8. místě.
 - 9.3. MS v LOB pokračuje závodem na middle. V mužích se o první místo podělili dva Rusové Ruslan Gritsan a Andrei Grudzev. Ondřej Vodrážka dojíždí na skvělém 4. místě za 3 Rusy se ztrátou 22 vteřin na medaili. V ženách vítězí opět Tatiana Vlasova. Naše nejlepší žena, Barbora Chudíková, dojíždí na 10. místě.
 - 11.3. Šampionát v Levi končí štafetami. Mezi muži vítězí Rusové. Naši jsou pátí. Ženám kralují Norky. Naše štafeta končí stejně jako mužská na 5. místě.
 - 12.3. Dnes se měly běžet první dva české závody, ale pro velké množství sněhu jsou oba zrušeny

- 13.3. Na valné hromadě ČSOB je zvolen nový předseda ČSOB jímž je Radan Kamenický.
- 18.3. Běží se první závod započítávaný do rankingu. Jedná se o Slezské mistrovství v NOB
- 19.3. První velký závod sezóny, Jarní pohár, je zrušen pro rozblácené shromaždiště po oblevě.
- 20.3. Začíná česká O-sezóna. Běží se první velký závod. Jarní pohár v Hradci Králové.
- 16.4. Běží se první letošní MČR. Je to tradičně dlouhá trať. V mužích si pro titul dobíhá Michal Horáček. Ženskou kategorii ovládla Zdenka Stará. Žabovřesky si připisují hned dvě zlata zásluhou Chrobáka v H18 a Rajma v H20, který hned v 1. startu za ZBM získává mistrovský titul.
- 7.5. Začíná žebříček A závodem v Horním Slavkově.
- 22.5. Jede se MČR v MTBO na dlouhé trati. V ženách vítězí Michaela Lacigová a v mužích Lubomír Tomeček.
- 4.6. V Třebíči se koná MČR ve sprintu. V ženách suverénně nejrychleji sprintovala Dana Brožková. Mezi muži pak Olaf. Třetí místo v H16 obsazuje Jára.
- 19.6. Koná se další MČR, tentokrát na middlu. V mužích překvapivě vítězí Martin Janata. V ženách pak přidává letošní druhé zlato Zdenka Stará. V H16 potvrzuje formu na middlech Danáč a zúročuje ji ve vítězství. Z našich závodníků končí na 2. místě Chrobák v H18, Rajmo v H20 a Jitka Kabáthová v D50.
- 24.6. V Šumperku začíná MED a hned se běží sprint. Češi získávají 5 medailí. Zlato se na krku houpalo Járovi v M16, Štěpánu Kodedovi v M18 a Šárce Svobodné v W18. V W16 obsadily Míša Procházková a Jindra Hlavová 2. a 3. místo. Porazila je Maďarka Dorottya Péley. Zbylí žabiňáci Danáč a Mazo končí na 11. a 55. místě ve svých kategoriích.
- 25.6. Dalším závodem MEDu je klasika. Češi mají 8 medailí. V W16 vyhrála Ivana Bochenková před Míšou Procházkovou. Ve W18 si zlato odvezla Ruska Nina Oleynichenkova. Jen o pár sekund byly horší Monika Doležalová a Lucka Machútová. M16 bylo čistě v žabiňácké režii, když Jára s Danem porazili zbytek světa rozdílem třídy a odvezli si dva nejcennější kovy. V M18 přidává druhé zlato Štěpán Kodeda. Bronz pak získává Štěpán Holas. Mazo je 14.
- 25.6. Ve Fryštáku se jede MČR v MTBO štafet. V ženách vítězí USK Praha a v mužích Pell's MTBO Team
- 26.6. MED končí závodem štafet. Češi potvrzují letošní nadvládu. Získávají 3 zlata, jen v M16 jsou stříbrní. Jára s Danem tak přidávají stříbrné medaile do žabiňácké sbírky. Mazo je se štafetou Slovenska 5. Češi získali 17 z 28 medailí a zaslouženě zvítězili mezi národy.
- 3.7. Na pořadu dne je další MČR v MTBO. Tentokrát se jedná o závod s volným pořadím kontrol. Nejrychlejší ženou byla Michaela Gigon. Mezi muži si pro titul dojel Radek Ticháček.
- 11.7. Ve švýcarském Teneru začíná JMS

- 13.7. Na JMS se běží finále na middlu. Mezi juniory se nejvíce dařilo domácímu Fabianu Hertnerovi. Nejlepším Čechem je překvapivě Chrobák na 14. místě. Rajmo běží až B-finále. Mezi juniorkami dominuje Švédka Anna Persson. První Češka je 20. a je jí Lenka Hrušková.
- 14.7. V Teneru je na pořadu dne long. Pro titul si dobíhají Norové Olav Lundanes a Mari Fasting. Nejlepšími českými závodníky jsou Paly a Jana Panchártková. Jsou na 30. a 20. místě.
- 14.7. V německém Duisburgu začínají Světové hry v jejichž rámci se běží i závody v OB
- 16.7. JMS končí závodem štafet. Pro oba tituly si dobíhají Norové. Čeští junioři končí na skvělém 2. místě. Štafetu jim rozbíhal Chrobák. Juniorky jsou pak v redukováném pořadí 6.
- 16.7. Na Světových hrách se běží middle. V mužích vítězí Thierry Gueorgiou, Olaf je 19. a nejlepší z Čechů. Mezi ženami vítězí Simone Niggli-Luder. Dana Brožková běží z Češek nejlépe a je 9.
- 17.7. Orientační běh na Světových hrách pokračuje smíšenými štafetami. Vítězí Švýcarsko. Češi jsou třetí.
- 22.7. V kanadském Edmontonu začíná WMOC.
- 30.7. V Edmontonu se konečně běží finálový závod. Čechů se moc nezúčastnilo. Největším úspěchem byla 2. sedmá místa Libuše Fantové ve W45 a Jany Hankovské v W65.
- 7.8. V japonském Aichi začíná WOC kvalifikací na middle.
- 10.8. Prvním finálovým závodem je sprint. První zlata získávají Emil Wingstedt a Simone Niggli-Luder. Mezi muži je nejlepším Čechem Petr Losman na 10. místě. Vlajku Žabovřesk drží Lukáš Barták na 30. místě a Ondrej Piák na 39. místě. Olaf se nekvalifikoval. Mezi ženami se na velkou bednu svým 6. místem vmáčkla Dana Brožková.
- 11.8. V Japonsku se disciplíny postupně prodlužují. Dnes se běží finále middlu. Dle očekávání vítězí Thierry Gueorgiou a Simone Niggli-Luder. Michal Horáček dobíhá na 14. místě. Olaf je 23. Lukáš 18. a Ondrej 42. Mezi ženami je dnes z našich závodnic nejlepší Eva Juřeníková na 14. místě
- 12.8. Dnes se v Aichi běží long. V extrémním závodě vítězí Andrey Khramov a Simone Niggli-Luder. Skvěle se drží Lukáš a dobíhá na 13. místě. Michal Jedlička je 22. a Ondrej Piják nedokončil. Mezi ženami vlaje česká vlajka na 10. místě zásluhou Dany Brožkové.
- 14.8. Posledním japonským dobrodružstvím jsou štafety. . Vítězí Norové a Švýcarky. Simone Niggli-Luder má stejně jako před 2 lety všechny 4 zlata! České štafety končí na 9. (muži) a 5. místě (ženy). Lukáš a Ondrej jsou se štafetou Slovenska 7.
- 5.9. Začíná MS v MTBO na Slovensku.
- 6.9. Jede se závod na middle. Vítězí Rus Ruslan Gritsan před Jaroslavem Ryglem. V ženách triumfuje Rakušanka Michaela Gigon. nejlepší Českou závodnicí je Markéta Jakubová na 7. místě.
- 9.9. V Banské Bystrici se jedou štafety. Vítězí Finové a Němky. Češi jsou 6. a Češky 2.

- 10.9. MS MTBO končí závodem na longu. Dnes zlata putují do Ruska a Finska zásluhou Ruslana Gritsana a Paivi Tommola. Naši nejlepší Ctibor Podrábský a Hana La Carbonara končí na 8. a 9. místě.
- 10.9. Končí ŽA závodem v Doksech. Zásluhou Járy, Chroba a Rajma vítězí ZBM ve všech mužských kategoriích. Danáč navíc přidává 2. místo v H16
- 18.9. První podzimní MČR probíhá u České Třebové. Na klasické trati vítězí Vendula Klechová a Jaromír Švihovský. ZBM si připisují 3 zlata zásluhou Járy (H16), Chroba (H18) a Rajma (H20). Martin Stehlík pak přidal stříbro v H20.
- 24.9. Běží se MČR štafet. V ženách vítězí LPU. V mužích je pak nejrychlejší štafeta PGP. ZBM je hned za PGP druhé. V dorostencích pak 3. V H14 ještě přidává 2. místo Steeve se štafetou Brněnské oblasti.
- 25.9. Na MČR štafet navazuje MČR družstev. Vítězí výběr LPU. V dorostu vítězství obhájí suverénním způsobem naše družstvo.
- 27.9. Posledním velkým závodem české sezóny je MČR v NOB. Vítězí Zuzana Stehnová a Olaf. Steeve přidává bronz v H16.
- 1.10. ZBM pořádá MČR v MTBO na krátké trati. Tituly získávají Hana La Carbonara a Jaroslav Rygl. Danáč je druhý v kategorii P
- 2.10. Bikerský víkend pořádaný našim oddílem pokračuje mistrovstvím na klasice. Dnes vítězí Hana La Carbonara a Martin Ševčík. Kategorii P ovládli Danáč se Steevem.
- 5.11. Končí HSH Ranking. Vítězí v něm Dana Brožková a Michal Smola. Olaf skončil druhý.
- 24.12. Končí světová O-sezóna. Běží se poslední závod WRE v izraelském Nitzanimu.

Zelda

Nejúspěšnější žáci oddílu

Jak jsem slíbil v minulém čísle, tak i letos postupně zrealizuji rozhovory se všemi nejúspěšnějšími závodníky oddílu v jednotlivých věkových kategoriích. Letos jsem začal od nejmladší věkové kategorie žáků a tak se můžete těšit na rozhovory s Kačkou Chromou a Štěpánem Zimmermannem.

Zelda: Nazdar Kačko, v loňském roce jsi byla vyhlášena nejúspěšnější žákyní našeho oddílu. Je to pro tebe první ohodnocení tohoto druhu. Co to pro tebe znamená?

Kačka: Moc, moc. Jsem strašně ráda a stašně si toho vážím.

Zelda: Minulý rok jsi přecházela z desítek do dvanáctek. Jak pro tebe ta změna probíhala? V čem jsou podle tebe hlavní rozdíly?

Kačka: Hlavně v těch kontrolách, že je to o hodně těžší a mám tam děcka, s kterými jsem třeba v těch desítkách tolik nesoupeřila a teďka jsou pro mě velkýma soupeřema.

Zelda: A jak si myslíš, že se ti podařilo ten přechod zvládnout?

Kačka: No tak to nevím, myslím si, že moc ne, ale doufám, že se to zlepší.

Zelda: Jak by jsi tedy zhodnotila svoli loňskou sezónu?

Kačka: No tak su spokojená, ale myslím si, že by to mohlo být ještě lepší.

Zelda: Nějaký jeden výsledek, který se ti nejvíce povedl zkus vyzvednout.

Kačka: To vůbec nevím, protože si to vůbec nepamatuju.

Zelda: Jaké jsou tvoje ambice na příští sezónu? Čeho bys chtěla dosáhnout?

Kačka: ase být tou nejlepší žákyní.

Zelda: A co třeba Žebříček B, nezkusíš už sbírat zkušenosti v této soutěži?

Kačka: No chtěla bych, pokusím se.

Zelda: Příští rok můžeš ohodnocení nejúspěšnější žákyně oddílu obhájit. Kdo budou podle tebe tvoji největší soupeři, při jeho obhajování?

Kačka: No já si myslím, že to bude hodně lidí. Hlavně třeba Zuzka se hodně zlepšila a Klárka, takže si myslím, že to bude hodně lidí, no.

Zelda: A jedna taková otázka na závěr. Jak je to u tebe s tréninkem v této věkové kategorii?

Kačka: No trénuju hodně málo, to musím dost přiznat, protože se mě moc nechce. A chcu to zlepšit.

Zelda: Děkuju za rozhovor a přeju, ať se ti v příští sezóně daří.

Kačka: Děkuji.

A teď už je řada na Steevovi:

Zelda: Nazdar Steeve, již po několikátě, přesněji potřetí, jsi byl vyhlášen nejúspěšnějším žákem, nebo talentem oddílu. Co pro tebe tahle šňůra úspěchů znamená?

Steeve: No tak znamená pro mě hodně, tím, že su vlastně nejlepší žák, ale v oddíle jsem asi tak jeden. Nevím kolik tam máme ostatních žáků. Teď přibyl Hynek Jemelík, takže jsme tam dva, ale jinak jsem tam byl po ty tři roky celkem sám, takže...

Zelda: Loňská sezóna pro tebe byla hodně moc úspěšná a asi se těžko vyzvedává jeden výkon, ale teď, trošku z časovým odstupem zkus přesto jeden jmenovat.

Steeve: No tak asi nejvíc si vážím toho nočního, to třetí místo.

Zelda: Samozřejmě. Příští rok už přecházíš do dorestenecké kategorie a začal ses připravovat v Liborově tréninkové skupině. Je to hodně odlišné?

Steeve: No tak je, ale už jsem si zvykl, takže je to v pohodě.

Zelda: Svoje ambice na příští sezónu už jsi nastínil v předešlých rozhovorech, přesto si neodpustím otázku. Zúčastnil jsi se úvodního srazu dorostenecké reprezentace. jak reálně vidíš po tomto srazu svoji účast na MEDu?

Steeve: Doufám, že jo, ale to hlavní se uvidí až na jaře.

Zelda: Příští rok přecházíš do té šestnáctkové kategorie. Jak si myslíš, že se zarovnáš v

rámci dorostenců v závodech, kde se dají výkony přímo porovnávat, jako například v štafetách?

Steeve: já doufám, že se zarovná dobře, vzhledem k tomu, že už jsem nějaký Áčka běžel a nějaký mistrovství. nedopadl jsem špatně, tak si myslím, že reálnou šanci mám.

Zelda. Otázka na závěr. Ty žákovskou kategorii opouštíš, kdo si myslíš, že se stane v Žabínách tvým nástupcem v této věkové kategorii?

Steeve: Tak to netuším, já moc ty mladý neznám. Nevím, fakt nevím

Zelda: děkuju za rozhovor a přeju úspěšnou sezónu.

Steeve: já ti taky přeju úspěšnou sezónu.

Zelda

Soustředění Sklené

Blížili se Vánoce a ty mají co společného se spoustou tradic, jednou takovou žabiňáckou vánoční tradicí je soustředění na Skleném. A protože tradice se co? No přece dodržují! Tak i čas odjezdu a spousta dalších věcí bylo tradičních, ale přece jen jsme domů odjížděli s pár novými zážitky.

Jak už jsem psal, většina účastníků se sešla ve čtvrtek 15.prosince něco okolo čtvrté hodiny na Hlavním nádraží. Nějak jsme se nacpali do kupéček a vyrazili do Žďáru nad Sázavou kde jsme přibrali Bořka a pokračovali do DDM ve Skleném. Uvítání nebylo zrovna nejpříjemnější. Velice rychle nám zmrzl úsměv na rtech když teplota uvnitř se příliš nelišila od té venkovní. To nás ale neodradilo od toho dát si ještě noční výklus kousek za Tři Studně a zpět. Večer se odehrával v duchu velkého množství společenských her. Ráno nás ale vůbec nepotěšil pohled z okna, venku hustě sněžilo a jak jsme po snídani zjistili nebyly protažené stopy. No ale co se dalo dělat. Vyrazili jsme na průzkum terénu a skončilo to ježděním jednoho kolečka kousek od Skleného. Bohužel velká část promazala a tak celou dobu jen soupažila nebo jen tak postávala. Trénink vyvrcholil sprinty zhruba na 40m. Po návratu na ubytovnu se začalo měnit počasí jak meteorologové správně předpověděli. Bohužel se nezačalo lepšit ale k sněžení se přidal vítr který váł rychlostí něco na 100 km za hodinu. A tak jsme se vydali na běžecký trénink který zakončilo desetiminutové brodění se ve sněhu po pás, jenže to pravé maso přišlo až při návratu po louce. K tomu větru se přidali takové malé bodavé sněhové kuličky které nebyly vůbec příjemné. Po návratu byly určitě všichni rádi že jsou v teple. Jenom exot Olaf šel běžkovat a tak jsme na něj mysleli jak si to tam asi užívá. Po převlečení mělo následovat protahování, ale to bylo poupraveno kvůli špatným světelným podmínkám(vypadl asi na 2 hod'ky proud). Večeře která se měla uskutečnit v penzionu U Loubů na Třech Studních se zrušila a tak jsme se najedli z našich zásob. Po večeři ještě jednou vypadla elektrika a tak což trochu ovlivnilo průběh večera. V sobotu to taky s počasím nestálo skoro za nic ale aspoň ten vítr nefoukal a stopy byly vcelku projaté i když skoro okamžitě zapadaly sněhem. Dopoledne jsme se vydali na okruh dlouhý přibližně 30 km . Pár lidem došly síly, a já jsem dostal celkem slušnej žaket asi 2 km od baráku. No ale naštěstí mě zachránila jedna paní myslivčinkou takže jsem dorazil celkem v poho na oběd. No ale na odpolední trénink se nikomu nechtělo a tak jsme se nakonec rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla jen

vyklusat a druhá lyžovat. Na večeri jsme se přemístili již do zmiňovaného penzionu. Cesta zpět byla zpestřena házením druhých do závěje okolo silnice. Večer se ale hry nehrály protože měl přece přijít Ježíšek, No ale ještě před tím si pro nás Olaf připravil zábavnou hru a pro smolaře Bořka i velice vydařenou chuťovku. A potom už přišel Ježíšek. V neděli nás čekali ještě dva tréninky. Dopoledne jsme vyrazili směr Tři Studně jenže záhy se porouchala rolba a tak jsme to museli otočit ke Ski hotelu. Po obědě už nezbyvalo nic jiného než se zbalit a dojet na běžkách na nádraží do Nového Města.

Jára

Povánoční kilometry (BBP Syrovice)

Stojím na startu. Mám všechno?! Buzola, čip, orientky...ale ne, vždyť nic z toho nepotřebuju. Vždyť já, ani ten chumel lidí kolem mě nebudeme hledat lampióny, ale jen jednoduše poběžíme za nosem. Do kola. To je hloupost! Samozřejmě někteří vyvolení chtěou natočit kilometrů i mnohem víc, každý si může oběhnout kolik kol jen bude chtít, ale zatím to vždy končí na dvou. Takže abych to dokončila, ani orientky teď většina zasvěcených na nohách nemá, protože mráz byl zatím milosrdný, stačí tenisky.

Ale slyším výstřel! Kolem mě se právě blýskla zlatá kštica, dlouhé vlasy malé Karolíny. A je zase přede mnou. Vlastně jsem možná ráda, že mi z očí zmizí hned na startu. Ale dost řečí, vždyť mě minula další malá závodnice!

Cestu znám, právě běžím po poli, minu vinice a vím, že mě ještě čeká z loňska dost neoblíbený prudký, ale krátký kopeček, a pak seběh do Syrovic. Vlastně ještě máme pro zpestření od pořadatelů připraveno před cílem několik málo schodů. Zatím ale nepředbíhat, právě musím vystoupat ten tolik neoblíbený kopec. Ale jo, jde to... vlastně už ani ne...no teď je to vůbec nejhorší!! Ale jsem nahoře. Máme doma výborné cukroví, dnes jsme měli i skvělou snídani. No jo, snad nebudu muset za chvíli obdivovat to množství, které jsem snědla. Ale ne, teď už jen z kopce, při něm se člověk uvolní a může nabrat i síly. První schod mám za sebou, druhý, třetí, pozor na psa, proběhnout mezi povzbuzujícím davem... Teď už jen mírný kopeček do cíle. Ten bývá často i nejhorší z celé trati. Už to ale vidím. Konec! Jsem zase v cíli.

Štěpánský běh Syrovice (26. 12. 2005) - délka jednoho kola: 4,7 km; dvě kola: 9,7 km + tratě: 1 km; 1,5 km + předžáci

Evaak

Výsledky:

5km: 1. Milan Kocourek 15:41; 2. František Kubínek 15:53 ; 3. Stanislav Žalkovský 15:54; ... ; 6. Jakub Zimmermann 16:31; ... ; 17. Jiří Zelinka 17:47; ... ; 31. Štěpán Zimmermann 19:03; ... ; 37. Jana Čábelková 19:43; 38. Adéla Štěpánská 19:53; ... ; 53. Eva Kabáthová 20:59; ... ; 106. Marie Stratilová vzdala; 10km: 1. Daniel Orálek 30:18; 2. Jaroslav Urbánek 30:33; 3. Milan Hrazděra 31:18; ... ; 22. Martin Stehlík

Křenovický silniční běh 2006

7.1. 2006 v dopoledních hodinách se v Křenovicích u Brna sešlo více než 300 běhuchtivých nadšenců všech věkových kategorií. Důvod setkání byl jasný – 4. závod Brněnského běžeckého poháru, první v novém roce. Do místní pěkně rekonstruované sportovní haly se o tomto tříkrálovém víkendu dostavila i hrstka orientačních běžců z našeho oddílu. Jinak by snad ani nestálo za to o této události psát. Nejen, že jsme se, orientáři ze ZBM, zúčastnili, ale byli jsme i úspěšní a někteří dokonce na vyhlášení vystoupili na „bednu“.

Na závodníky čekalo mrazivé počasí (se současným počasím se to, pravda, nedá srovnat, ale tou dobou mi to připadalo jako zima.) a také slušný vítr, který vál od Slavkova.

Všem dobře známý okruh (já měl tu čest poprvé) byl ještě ke všemu místy namrzlý a zafoukaný sněhem.

To však nezměnilo nic na tom, že v 10.00 voják napoleonské armády vypálil z děla a zároveň s ním vypálilo i 85 borců na 6 kilometrovou trať. V této kategorii jsme měli hned trojnásobné obsazení (Zelda, Evička, Maruška). Během rozkluhu jsme (my, velcí, běžící dvakrát tolik:-)) sledovali závěr závodu a snažení žabinského borce a borkyň. Zelda byl v závěrečném stoupání od Zbýšova na sedmém místě a vypadalo to na slušné výsledky. Ve finiši ho ale ještě pár běžců předjelo, a tak skončil na solidním 11. místě. I holky běžely velmi pěkně a Evička v kategorii dorostenek skončila dokonce 3., Maruška v juniorkách 7.

Po té se na start přihrnulo 170 mužů a veteránů a přesně hodinu po startu předchozí kategorie i oni společně s dělem vypálili směrem na Hrušky. Závod, jako tradičně, začal v rychlém tempu. Po několika zatáčkách se startovní pole na špici roztrhlo a vytvořilo se několik skupinek i jednotlivců. Já jsem se po celou dobu závodu pohyboval někde ve druhé, třetí vlně. Hned přede mnou mi utíkal Dejv a občas jsem na pozicích nejvyšších zahlédl červenočerný dres třepotající se na zádech Olafových. Kolem mě se pohyboval Martin a několikrát jsme se vzájemně předbíhali. Při průběhu do druhého kola jsem byl už dost unavený (naštěstí ne tak jako pan Kaše, který závod vzdal a tím rozesmutnil Dejva :-)) , ale využil jsem okolo projíždějícího vláčku, který vedl triatlonista Vabroušek a pokusil jsem se vyvést dopředu. To se mi nepodařilo, ale nakonec jsem byl rád, že jsem cestou ze Zbýšova nahoru do Křenovic nezůstal v poryvech větru sám a doběhl jsem na 23. místě, dva fleky za Dejvem. Martin doběhl minutku za námi. Když jsem se vzpamatoval, zeptal jsem se Olafa, jak to probíhalo na čele. A dozvěděl jsem se, že Tomík se neflákal a doběhl na třetím místě, no pěkné, velmi pěkné. Kdy naposledy byl nějaký orientáček v hlavní kategorii na bedně? Zvítězil (jako obvykle) Dan Orálek.

Nezbývalo než se jít před blízcím se vyhlášením vyklusat, potom zatleskat Evičce, Olafovi a všem úspěšným a v jasném a mrazivém odpoledni vyrazit domů.

Výsledky:

5 km: 1. František Kubínek 21:47; 2. Milan Kocourek 21:51; 3. Lukáš Olejníček 21:51; ... ; 11. Jiří Zelinka 24:10; ... ; 31. Eva Kabáthová 27:30; ... ; 63. Stratilová Marie 32:13; 10 km: 1. Daniel Orálek 38:48; 2. Filip Ospalý 39:10; 3. Tomáš Dlabaja 38:30; ... ; 21. David Kabáth 43:12; ... ; 23. Zdeněk Rajnošek 43:22; ... ; 28. Martin Stehlík 44:13;

Olafův betelné fofrběh

Jednoho kaltného odpoledna se všeci z celýho štatlu a okolných lontů zhókli pod Palackého vrch. Konal se tu Olafův fofrběh a ke všemu na fungl novodur landkartě, které připravil sám velké kema Olaf. Byl to druhé lauf štatlové kaltnligy. Ten den byla zrovna taká klendra, že se dělaly rampóchy na skobách až běda a všeci kolem klepali kosu. Sněhu bylo tak hafo, že by se dalo jezdit aj na bretlách. Lidi se tu sešlo jak smetí a tak byli všeci rádi, že kema Olaf dohókl ty šatny, kde sme se všeci mohli ohaknót do sportovního. Každý čubrněl na parametry laufu a všeci z toho měli fedry co to ten Olaf vykómal za dlóhe tratě. No nakonec se prolátlo, že jen fachčil s blbým kurvymetrem, což hafo z nás hodilo do klidu. Chvilu trvalo než sa všeci slezli, hodili prezent a zacálovali to. Olaf kmital ze strany na stranu a ještě, že mu přispěchal helfnót jeho kema Tom Zvarik s ferblovaním. O půl třetí vyrazili první jak do hokny šlapat stopu. Následovali další a další, zatím co ti první se vraceli a házeli chrchle všude okolo z toho kaltnyho luftu. Nakonec sme všeci zgómli ze ten Olaf to vykómal docela betelně a nebyla to žádná křeč. Vyběhlo se na nejbližší bergl, oběhli se kolejni ekle a byl šlus. No nebyla to žádná makačka na budku, spíš to bylo na ty rychly čapy. Na celým laufu byla nejtěžší ta pětka na které se ztrácelo jak v bermudskym trianglu a každej tam z toho měl fakt bordel v řepě, ale aj na ostatných bylo potřeba dát majzla, hlavně na těch lochnách se dala hodit těžká krpa. Jinak nás ten Olaf protočil pořádně po celé landkartě až se nám z toho glocna motala. V kábrech to fókl nejrychlej ten staré pedál Zhusta, kterej všem naložil óbr kotel, ten musel valit fakt pořadný fofry, následovanej konópkem Dejvem, kterej to taky betelně nakalil. Třetí plac pak vybóchal ten další konópek Rajmo těsně před těma ostatníma konópkama a kábrama z celýho štatlu. V babáčích to nejlíp bóchla Janča Gebauerovic před frajló Evkou Kabátovic a taky frajló Petrou Tvarůžkovic. Nejlepší z všech faganů byla Hanička Šulerovic. Chvilu na to pak následovalo to betelny vyhlášení ve kterým byly ceny pro celó grupu, sice žádný love, ale i tak dobry ne. No moc nás to nehodilo do hicnu, jak nám to Olaf sliboval, ale rozhodně to byla čurina, což bylo špica. V té kose nebyla ani chuť kósnót škopek tak sa šlo hned dom. Každý byl po tak náročným spurtu celé groyy a už se těšil do té své betle.

Otri

Důležitá slovíčka z bichle hantecu:

lont ~ vesnice

kema ~ kamarád

skoba ~ nos

bretle ~ lyže
fedry ~ strach
ferblovat ~ zapisovat
kómat ~ myslet
gómat ~ chápat
bergl ~ kopec
ekl ~ roh
krpa ~ chyba
glocna ~ hlava
kábr ~ chlap
staré pedál ~ starý muž
konópek ~ hoch
fajla ~ dívka, mladá žena
fagan ~ dítě
love ~ peníze
kósnót škopek ~ vypít pivo
groggy ~ vyčerpán

Výsledky:

H 1. Libor Zřídka veselý 17:30; 2. David Kabáth 18:46; 3. Zdeněk Rajnošek 19:04; ... ; 5. Martin Stehlík 19:29; 6. Adam Chromý 19:50; ... ; 9. Zelinka Jiří 20:39; 10. Jaroslav Brabec 21:15; 11. Otrusina Jiří 21:15; 12. Matěj Lexa 21:48; ... ; 14. Mlynarik Peter 23:05; ... ; 16. Ivo Danemark 24:20; ... ; 19. Arnošt Pátek 25:24; ... ; 23. Václav Štěpánský 27:11; ... ; 27. Honza Drábek 31:53; D 1. Jana Gebauerová 25:08; 2. Eva Kabáthová 26:04; 3. Petra Tvarůžková 26:11; 4. Adéla Štěpánská 26:39; ... ; 6. Marie Stratilová 27:15; ... ; 10. Hanka Rambousková 34:36; ... ; 16. Šmídová Eva 46:51; ... ; . Zuzana Stehlíková DISK;

Jizerská50!

Chtěl jsem zkusit něco nového, něco, co jsem ještě nikdy nezkoušel a něco jiného než je závod s mapou. Závod na lyžích se mi zdál jako nejlepší řešení. A když už, tak pojedu ten u nás největší, aby to stálo za to. V září posílám přihlášku na Jizerskou 50 a tím jsem na sebe zároveň upletl bič, neb od začátku listopadu jsem začal mít ze závodu docela solidní respekt...

Něco jsem tedy v prosinci i přes Vánoce polyžoval a 15.ledna přichází den D! Vstávání v 6 ráno mě málem zabije, pak vyjdu ven, kde je asi tak -14 a mám pocity ve stylu „né že by se mi tam chtělo.“ Pak to ale už začíná být pořádně kotýlek. Na přípravu lyží mám domluvenýho bývalýho trenéra lyžařský repre, kterej maže asi následujícím způsobem: Borec se podívá z okna, ani nevyjde ven a „hmm...to bude 6vrstev modrýho Rode multigrade a venku na to nanesu 2 vrstvy fialovýho swixu speciál...“ Přesně tak to provede a předá mi lyže se slovy „na 99,5% to bude sedět, kdyžtak sem přijď a já to přemáznu.“ Má pravdu, tak suprově namazaný lyže na stoupání jsem v životě neměl – když jsem potřeboval, aby mě podržely, tak mě podržely a když při soupažích neměly drhnout tak nedrhly :-)

Rozježdění, rozhýbání, rozcvičení a tak dále, vše tak důkladně, že málem nestíhám start. Do koridoru pro první vlnu vstupuju v 8:58. Dobrý, 2minuty rezerva, to se ještě vydejmám. Tudíž stojím v poslední řadě tý první vlny a jsem asi pětistej... Start! Ok, musím s tím něco udělat...stejně jdu první 3km přes veškerou snahu víceméně výletním tempem. Fakt maso a nával ve stopách i mimo. Nadávky jen lítají. I na mou hlavu...ale taky jich pár rozdám :-)) Po startu jsou největší bojovníci tak 60-ti letí pánové, který to berou hůlka nehůlka a dávají tak vydělat nájemným prodavačům holí stojícím asi kilák po startu. No nic, teď přijde 6km dlouhý stoupání, tam vybalím svůj massive attack! Tak jo, v místě největšího sklonu jdu na to. Vystupuju ze stopy, hrnu to krajem a během asi 3minut předbíhám tak 150 lidí. Super, povedlo se, ve stopě už je volněji ale následujících 10minut jsem z celý akce dost v čoudu. Ale dobrý, už jsme nahoře, následuje 9km víceméně po rovině = soupaž, soupaž a nic než soupaž. Fouká trochu protivítr, tak dojíždím skupinu přede mnou abych se za někoho mohl schovat. Ale po pár minutách mě to s nima přestane bavit a jedu pryč, pánové mějte se! 24.kilák a obrátka je tady, dávám pomeranč, energy gel a někdo mi hlásí, že jedu kolem devadesátýho místa. Hu, to jsem nečekal, před startem jsem si říkal, že když to dám do 200. místa, tak budu spokojenej. Koukám se ještě na hodinky a zjišťuju, že jsem tady o 10minut dřív, než minulý týden, kdy jsem si byl celou trať projet. Z toho celýho plyne, že se trochu bojím, jestli nejedu moc rychle a...vydržím to?? Ale zatím to jde, slunce svítí, je fakt pěkně, tady vepředu skoro nikdo není ve stopě...jednoduše krásný lyžování, tak jedem dál. Na 31. kilometru přichází podle mě nejtěžší stoupání. Člověk už je docela unavený a taky je dost prudký. Jelikož jsem v průběhu závodu zjistil, že lidé jedoucí tady na těch přednějších místech mají lyže, který jim z kopce jedou víc než mě, rozhoduju se pro velký útok. Tady to je poslední místo, kde se někomu dá velmi výrazně ujet. Prostřední stopa, tam nikdo není a jedem!! Jo, super, bolej mě sice dost ruce ale povedlo se a nahoře chytám skupinu 10-15lidí, jejíž pozice na trati se pohybuje od cca. 48.místa dál a se kterou budu následně bojovat až do cíle. Dá se říci, že díky tomu blbýmu startu jsem až sem, do 35.km jen lidi předjížděl a dojížděl, a až zde jsem chytil „tu svoji správnou“ skupinu. Závod tedy začíná nabírat grády! Budeme taktizovat :-)) Ne, pánové, já dopředu fakt nejdu, tam fouká protivítr a to by bylo tady na té rovině dost náročný :-)) A začíná mě štvát, že mám pomalejší lyže. V mírném kilákovém stoupání všem o dost utíkám, ale v půli sjezdu už mě mají a pod kopcem jsou ještě kus přede mnou. Sakra, to je v čoudu, poslední kilák celýho závodu je sjezd... 5km před cílem je moje poslední spása. Olivetská hora. Jak jindy jezdím nerad do kopce, tak jsem se tentokrát na tohle ne-úplně-zadarmo stoupání fakt těšil. Attack, attack, always attack...ale stejně je to na nic, scénář jako v minulém stoupání a pod kopcem mám zase co dojíždět. No a tím je rozhodnuto. Na hraně sjezdu ke stadiónu v Bedřichově, kilák před cílem jsme víceméně spolu celá skupina, sílu mám, vím, že kdyby byl dojezd do kopce...Takhle jen když vjíždím na stad'ák se můžu dívat, jak ti přede mnou finišují.

Nedá se nic dělat, i takhle jsem hodně moc s výsledkem spokojenej. Za rok si koupím nový lyže, co pořádně jedou, nepřijdu pozdě na start a pak...pak se soupeři bojte!! :-)) A vy pojed'te taky! Je to krásnej závod, nic brutálního a číslo 50 vypadá ošklivě jen na papíře...ve skutečnosti se párkrát hůlkama odpíchnete a máte závod za sebou! :-))

Pally

Pozn. k časům: Letos, ač se to při pohledu na počasí nezdálo, byl sníh o dost pomalejší, než loni. A tak i vítězný čas tohoto ročníku je o 10min pomalejší, než ten

minulý.

Výsledky:

50 km: 1. Cattaneo Marco 02:12:09; 2. Aukland Jorgen 02:12:12; 3. Olle Raul 02:12:17; ... ; 9. Rezáč Stanislav 02:14:54; ... ; 71. Palas Jan 02:41:05; ... ; 131. Ehl Jiří 02:50:11;

Stopy nerezových hřebíků

Je tu zase sobota. Blíží se tři čtvrtě na deset a já zrovna sedím v autě. V tom samém autě se mnou ještě Martin se svým tatou a sestrou. Míjíme křižovátku. Na ukazeteli stojí Radostice 2 km. Už jsme skoro v cíli naší cesty. Venku je polojasno, bezvětrí, kolem nuly. Ideální podmínky na BBP. Jen aby bylo na trati dost sněhu a my s nerezovejma hřebíkama na podrážkách mohli na Nerezové Radostické desítce ukázat v praxi, co je to dostatečná adheze.

V době našeho příjezdu už se v Radosticích nadšeně běhá. Žactvo a spol už má své závody za sebou. Nás vše ještě čeká. Rychle pro startovní čísla, obléct adekvátní úbor a prozkoumat povrch trati. Jelikož i na radostických ulicích se ušlapaný sníh a led, tak to vypadá na typicky orientácké podmínky. Na cestě ke hřbitovu je dokonce lyžařská stopa. Nechtěl bych mít na nohách maratonky... Za chvíli už se ale startuje. Rychle jdu ještě očihnout sebeh do Radostic. Je nepravidelně posypanej jakýmsi pískem. Hm, škoda. Čím uklouzanější to dneska bude, tím lepší...

Start už je ale za necelých pět minut. Rychle zpátky a alespoň trochu se rozcvičit. Po včerejším nočním horolezeckém tréninku na Velké Babě jsem docela tuhej... Rozhlížím se, kdo ze Žabin tu je. Vidím jen Janču Čábelkovou. Nikdo jinej nedorazil. No tak je to na mě, abych atletům předvedl sílu 22 nerezových hřebů na mých botách... Všichni se pomalu řadíme na startu. Není nás tu dnes moc, běžky jsou asi silný protiargument.

To už ale zazněl výstřel. Celý dav se vydal dopředu, 74 běžců a běžkyň. Ale co to, slyším kolem sebe nějaké cvakání. Aha, atleti už přišli na to, že nějaký hřebík je lepší než žádný hřebík a nazuli tretry. Mám ale stejně výhodu těch 12 kovovejch nesmyslů na patách :-). Začátek je tradičně rozvážnej. Na první místo se mi ale nechce. Co tam. Končí asfalt a začíná první stoupání. Teď se ukáže, kdo na to má. Vůbec mi to netáhne a zdá se mi, že stojím. Přesto bez větších problémů držím čelo závodu. Přichází ostrá levá zatáčka a trať se rovná. první trojice nasazuje. Je tam Franta Kubínek, Standa Žalkovský a ještě kdosi. S těma se honit nebudu nejsem Chrobák. Držím páté místo, nechci být první ve skupině. Další levá zatáčka. Co to k čertu je, nějaká hrázka přes cestu, či co. To si snad dělaj pr... S vypětím všech sil ji přeskakuji. A o kousek dál je další. T nám snad udělali schválně. Celkem jich tam bylo asi pět. To už ale přichází sebeh do Radostic. Hřebíky dokonale drží, chce to jen dávat pozor na díry. Kotník to ale přežil. Záhy se posouvám na čtvrté místo a stoupám ke hřišti. Vůbec se mi nezdá, že bych běžel rychle. Vlastně spíš tak jenom rychleji klušu. První trojice je v nedohlednu. Uvidíme jak to bude vypadat v lese. Je to tam částečně ušlapaný od lidí, ale nic moc. Trochu skipping. Za chvíli dobíhám jakýhosi roklusávajícího se důchodce. Ani neuhnul trouba. Mít trochu víc sil, nazval bych ho nějak nelichotivě. V lese mi to jde

slušně. Atleti nemaj šanci. Ohlížím se. Kousek za mnou je Roman Kadlec a Tomáš Kocur. Co tam proboha dělaj? Jaktože nejsou přede mnou? Jenco jsme ale naběhli na trochu pevnější cestu, tak šli nesmlouvavě přeze mě. Škoda. Potkávám Zdenála. Volá na mě něco v tom smyslu, že jdu dobře. A já to jako nevím, nebo co? Ted' už je to jen zkopce. Ohlížím se. Vůbec nikdo na dohled. I přes Martinovo mohutné povzbuzování jen doklusávám do cíle. Mám toho docela dost. V duchu děkuji svým orientkám, že jsem se díky nim proklusal k svému nejlepšímu výkonu na BBPčkách.

Ted' se musím rychle převlíct, abych mohl povzbudit Martina. Table trať je naprosto ideální na povzbuzování. Jedním místem běží závodníci hned 4x. Nejdřív se ale jdu podívat na start. Sotva to stíhám. Prásk. Zhruba 150 lidí se vydalo na trať. Nejrychleji vypálil Michal Henek. No jo, alspñ chvíli být první :-). Za ním už kvapí Aleš Palko, Dan Orálek a řada dalších skvělých borců. První zatáčka a ... Dan Orálek už leží na zemi. Nemá tretry. Dnes to bude mít těžký. Zatím sice nenašel přemohitele, ale... Přesouvám se rychle na nejatraktivnější místo trati. Nemusím ani dlouho čekat a Aleš Palko, je tady. Kousek za ním kdosi a třetí je Dan Orálek. Pekelně bruslí. Martin se drží skvěle, je ve velké skupině a pohybuje se kolem 15. místa. Tomas, Zdenál, Vladan i všichni ostatní orientáci jsou až za ním. za nějakých 8 minut tu budou znova. A už se nahoře na kopci objevuje Aleš Palko. Na čele se drží trojčlenná skupinka. Za ní je docela díra. Už se ale objevuje dalších pět běžců. Opět trochu díra a k mámu úžasu vidím červeno-černý žabiňácký dres. Martin vede skupinku od 9. místa dál. Mohutně povzbuzuji. Zatím vypadá svěže. Čeká ho ale ještě jedno celé kolo.

Ve druhém kole situace graduje. Aleš Palko si vypracoval náskok. Tretry mu drží dobře. Kousek za ním bojuje Dan Orálek. Je vidět, že do toho dává všechno, ale nohy mu neustále ujíždí. Martin se drží stále na přelomu 1. a 2. desítky. Situace už se příliš nemění. Vítězí Aleš Palko před Danem Orálkem. Martin nakonec dobíhá pro vynikající 13. místo. Je to jeho zatím nejlepší výsledek. A abych nezapomněl, do cíle také dobíhá Vašek Štěpánský, třetí zástupce Žabin, kterého jsem zaregistroval až na trati. Obsazuje 114. místo.

Závody pomalu končí. Vše se schyluje k vyhlášení. Ač jsme ani já, ani Martin na bednu nevystoupili, přesto naše nerezové hřeby zanechaly ne Radostické trati nesmazatelné stopy. S pocitem dobře odběhnutého závodu a příjemně stráveného dopoledne jsme tedy odjeli zpět do Brna. Škoda jen, že se tohoto nejorientáčtějšího BBPčka nezúčastnilo víc orientáků....

Zelda

Výsledky:

5 km: 1. František Kubínek 18:23; 2. Jan Strebel 19:04; 3. Stanislav Žalkovský 19:15; ... ; 6. Jiří Zelinka 20:10; ... ; 24. Jana Čábelková 24:08; 10 km: 1. Aleš Palko 33:27; 2. Daniel Orálek 33:54; 3. Petr Kotyza 34:16; ... ; 13. Martin Stehlík 37:03; ... ; 114. Štěpánský Václav 50:52;

Ostrý úhel pohledu

- Já jsem vorvaň a mám malou krevní srážlivost

- A on dělá smutný voči – to vypadá ja nákej úchyl
- Divej, jak to přilnulo!
- A jak to furt přilíná.
- Ty zpíváš dobře! ... Nebo to aspoň děláš, že zpíváš dobře...
- P.S. Nepijte alkohol, zabíjí. Psali to v MF
- A pak že jsou holky slabší pohlaví!
- Martínek chodí ještě pořád do školky :-)

Záblesky

- **Předsednictvo ČSOB** jednalo ve středu 19.1. Ze zajímavých bodů programu lze zmínit diskusi nad možností účasti závodníků usilujících o start na WOC 2008 v závodech LOB pořádaných v embargovaném prostoru. Hlasovalo se o hostování, které bylo nakonec dodatečně schváleno. Místopředsedou svazu ČSOB se stal Přemek Škoda a předsedou rady marketingu se stal Radek Novotný.
- **Severský klub** pro letošní sezónu mění tři naši členové. Olaf přestupuje se Söders SOL – Tyrösö do Södertälje-Nykvarn. Rajmo a Pally pak jdou taktéž do tohoto klubu, aniž by v minulosti běhali za nějaký jiný severský klub.
- **Na SP v LOB** ve finském Vuokatti a Kiuruvesi byly zrušeny 3 závody, kvůli velkému mrazu. Teplota se pohybovala okolo –30 °C.
- V anketě čtenářů **Orienteering Today** se nejlepšími o-běžci světa v roce 2005 stali Thierry Gueorgiou a Simone Niggli.
- **Bývalý výborný finský závodník**, mj. i mistr světa, Janne Salmi se stal od 1. ledna novým koučem o-reprezentace Finska.
- **Reprezentace OB** zveřejnila nominační kritéria na některé hlavní světové akce (květnové Mistrovství Evropy v Estonsku, srpnové Mistrovství světa v Dánsku a říjnové finále Světového poháru ve Francii 2. – 9. října). Nominace má téměř jistě zaslouženě Dana Brožková, ostatní budou muset svou výkonnost prokázat v nominačních závodech.

Časopis orientačních běžců klubu ZBM

Šéfredaktor: Jiří Zelinka

Na vydání tohoto čísla se podíleli:

Tomáš Dlabaja, Kateřina Chromá, Eva Kabáthová, Jiří Otrusina, Jan Palas, Zdeněk Rajnošek, Jiří Zelinka, Jakub Zimmermann, Štěpán Zimmermann a Libor Zřídkaveselý
Toto číslo vyšlo 31. ledna 2006 - v tištěné podobě